

DECIZIE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de către Anatolie Starîș,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii
Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire
la constatarea încălcării art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 Adițional la
CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la
executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a respins
apelul declarat de Anatolie Starîș, s-a casat hotărârea din 07 august 2017 a
Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care
s-a respins, cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva
Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul
municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la
repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la
executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de
judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 18 aprilie 2017, Anatolie Starîș a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți
accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu
cu privire la constatarea încălcării art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1
Adițional la CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea

dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul, Anatolie Starîș a indicat că, la data de 22 noiembrie 2010 s-a adresat cu cerere către Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău, prin care a solicitat asigurarea cu spațiu locativ. Iar, prin răspunsul Direcției generale locativ comunale și amenajare a Consiliului municipal Chișinău i s-a comunicat că, la acel moment nu poate fi soluționată cererea acestuia.

Reclamantul, a invocat că, la 20 decembrie 2010, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, prin care a solicitat obligarea acestuia să emită actul administrativ și să îi asigure acestuia și familiei sale, spațiu locativ, conform normelor stabilite de legislația în vigoare. Iar, prin hotărârea din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, s-a obligat Consiliul municipal Chișinău să emită actul administrativ privind asigurarea lui și membrii familiei acestuia, cu spațiu locativ. Hotărârea menționată supra a devenit irevocabilă, prin neatacare.

Reclamantul a indicat că, s-a adresat cu cerere către executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, prin care a solicitat executarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău. Prin încheierea executorului judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la primirea spre executare a documentului executoriu și intentare a procedurii de executare nr.026-620/12 din 17 februarie 2012, s-a dispus intentarea procedurii de executare.

La fel, reclamantul a invocat că, la 14 noiembrie 2011, s-a adresat Primăriei mun. Chișinău cu solicitarea de a fi executată hotărârea din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău.

Reclamantul, Anatolie Starîș a menționat că, conform răspunsului din data de 20 martie 2012, emis de Primăria mun. Chișinău, s-a comunicat executorului judecătoresc, că executarea hotărârii nu este posibilă, din cauza lipsei spațiului locativ în mun. Chișinău.

Respectiv, reclamantul a indicat că, hotărârea din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău nu este executată pînă în prezent.

Reclamantul, Anatolie Starîș a menționat că, la data de 03 iulie 2012 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor al RM cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Iar, prin hotărârea din 20 februarie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a constatat faptul încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM, în beneficiul reclamantului suma de 2 000 lei, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral, 4 000 lei, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material, cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil hotărârii din data de 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, precum și suma de 178 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Reclamantul a indicat că, hotărârea din 20 februarie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a fost menținută prin decizia din 30 martie 2013 a Curții de Apel Chișinău și prin încheierea din 02 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție.

Reclamantul, Anatolie Starîș a invocat că, a înaintat la CtEDO o cerere cu privire la încălcarea art.6 al Convenției, și anume a dreptului la un proces echitabil. Iar, conform scrisorii CtEDO din 24 septembrie 2015, a fost informat că, la data de 24 septembrie 2015 CtEDO a adoptat hotărârea în cauza IAL TEXTAL AURICA S.A. c. MOLDOVEI și altele 60 cereri, printre care este și cererea reclamantului, care au fost conexe și comunicate Guvernului Republicii Moldova.

La fel, reclamantul a menționat că, la data de 14 ianuarie 2014 a depus repetat, cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. Prin hotărârea din 15 aprilie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a admis parțial acțiunea reclamantului Anatolie Starîș, iar prin decizia din 17 septembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 15 aprilie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care a fost respinsă acțiunea reclamantului. Respectiv, prin decizia din 24 decembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, s-a casat integral decizia din 17 septembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 aprilie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, în partea încasării de la buget, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul lui Anatolie Starîș, a sumei de 2 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și s-a emis în această parte, o hotărâre nouă, prin care s-a respins pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral.

Reclamantul, Anatolie Starîș a invocat că, prin neexecutarea hotărârii din data de 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, i se aduc ingerințe drepturilor lui, prevăzute de art. 6 al CEDO, ori o autoritate de stat nu poate invoca lipsa fondurilor și a spațiului locativ alternativ, ca scuză pentru neexecutarea unei hotărâri judecătorești.

Mai mult, reclamantul a indicat că, prin neexecutarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, nu poate beneficia de bunurile sale și, astfel, în consecință i se încalcă dreptul la protecția proprietății, garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la CEDO.

Reclamantul a invocat că, la aprecierea prejudiciului moral urmează să se țină cont de caracterul individual al cauzei, de complexitatea acesteia, durata neexecutării și comportamentul părților.

Reclamantul, Anatolie Starîș a indicat că, prin hotărârea din 15 aprilie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, s-a încasat prejudiciul material, pentru perioada de neexecutare din 01 martie 2013 – 01 ianuarie 2014, iar în litigiu dedus judecătii se solicită încasarea prejudiciului pentru perioada de neexecutare, 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017, în sumă de 105 000 lei, care este probat prin înscrisurile anexate și anume, contractul de locațiune din 28 decembrie 2012, înregistrat la Direcția Administrare Fiscală Ciocana, contractul de locațiune din data de 18 mai 2015, înregistrat la Direcția Administrare Fiscală Ciocana și contractul de locațiune din 02 ianuarie 2017, înregistrat la Direcția Administrare Fiscală Ciocana.

Cu referire la prejudiciu moral, reclamantul a indicat că, acesta este cauzat prin imposibilitatea de a-și realiza drepturile la executarea hotărârii judecătorești irevocabile.

Prin urmare, reclamantul Anatolie Starîș a solicitat constatarea faptului încălcării drepturilor prevăzute de articolele 6 și 13 a CEDO și articolul 1 al Protocolului 1 Adițional la CEDO, prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui a sumei în mărime de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral, a sumei de 105 000 lei, cu titlu de prejudiciul material, a sumei de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a altor cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 07 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial, cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral. S-a constatat încălcarea art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 Adițional la CEDO, ca urmare a neexecutării hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Anatolie Starîș suma de 105 000 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017, suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 273 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral s-a respins, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a respins apelul declarat de Anatolie Starîș, s-a casat hotărârea din 07 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a respins, cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces, la data de 23 iunie 2018, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d.60 vol. II) dar date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele cauzei lipsesc.

În aceste circumstanțe, Completul precizează că, recursul a fost declarat de Anatolie Starîș, la 30 mai 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs, recurentul Anatolie Starîș a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 07 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul

Buiucani și a deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral, cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 Adițional la CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de recurs, suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată, recurentul, Anatolie Starîș a indicat că, instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

Recurentul a invocat că, prima instanță în mod întemeiat a conchis asupra necesității constatării încălcării dreptului acestuia la neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, or cu certitudine s-a constatat că, această hotărâre nu a fost executată pînă în prezent.

La fel, recurentul, Anatolie Starîș a menționat că, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine, că acesta locuiește cu membrii familiei, într-un apartament cu două camere, care îl închiriază, fiindu-i cauzat astfel, din 01 ianuarie 2014 pînă la 01 mai 2017, un prejudiciu material, în sumă de 105 000 lei.

Totodată, recurentul a indicat că, instanța de fond a subapreciat considerabil și neîntemeiat, prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești. Or, în perioada menționată supra, acesta a suportat o stare de stres, care a provocat suferințe morale și psihice. Însă, la aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești, prima instanță nu a luat în considerație importanța cauzei, or obiectul litigiului este asigurarea cu spațiu locativ.

Recurentul, Anatolie Starîș a invocat că, sunt neîntemeiate și eronate, afirmațiile Ministerului Justiției al RM, precum că, Anatolie Starîș, conform buletinului de identitate, are viză de domiciliu pe adresa mun. Chișinău, xxxx, or din conținutul hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, rezultă că, recurentul a prezentat acte, care confirmă cine este proprietarul imobilului, în care acesta are viză de domiciliu. Mai mult, recurentul și familia acestuia nu dispun cu drept de proprietate de careva imobil și nici nu au participat la privatizarea locuințelor.

Recurentul a indicat că, în litigiul dedus judecății, este cert că, autoritatea responsabilă de executarea hotărârii judecătorești este statul Republica Moldova, care n-a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării acestei hotărâri judecătorești irevocabile.

La data de 25 iulie 2018, în adresa intimatului, Ministerul Justiției al RM și a intervenienților accesorii, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, a fost expediată copia recursului declarat de către Anatolie Starîș, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, dar pînă la examinarea recursului, intimatul Ministerul Justiției al RM și a intervenienții accesorii, Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, nu au depus referințe, prin care să-și expună opinia asupra recursului declarat de Anatolie Starîș.

Prin încheierea din 10 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Anatolie Starîș, împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Anatolie Starîș, urmează a fi admis, se casează decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 07 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 Adițional la CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată, din următoarele motivele.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei, Colegiul reține că, în motivarea acțiunii, reclamantul, Anatolie Starîș a indicat că, prin hotărârea din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să emită actul administrativ privind asigurarea lui și membrii familiei acestuia, cu spațiu locativ. Hotărârea menționată supra a devenit irevocabilă, prin neatacare.

La fel, prin încheierea executorului judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la primirea spre executare a documentului executoriu și intentare a procedurii de executare nr.026-620/12 din 17 februarie 2012, s-a dispus intentarea procedurii de executare.

Instanța de recurs indică că, reclamantul, Anatolie Starîș a menționat că, conform răspunsului din data de 20 martie 2012, emis de Primăria mun. Chișinău, s-a comunicat executorului judecătoresc, că executarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău nu este posibilă, din cauza lipsei spațiului locativ în mun. Chișinău. Respectiv, hotărârea menționată nu este executată pînă în prezent.

Colegiul relevă că, reclamantul Anatolie Starîș a solicitat constatarea faptului încălcării drepturilor prevăzute de articolele 6 și 13 a CEDO și articolul 1 al Protocolului 1 Adițional la CEDO, prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui a sumei în mărime de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral, a sumei de 105 000 lei, cu titlu de prejudiciul material, a sumei de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a altor cheltuieli de judecată.

Prin hotărârea din 07 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis parțial, cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral. S-a constatat încălcarea art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 Adițional la CEDO, ca urmare a neexecutării hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău. S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Anatolie Starîș suma de 105 000 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017, suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 273 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, pretenția privind repararea prejudiciului moral s-a respins, ca neîntemeiată.

Iar, prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a respins apelul declarat de Anatolie Starîș, s-a casat hotărârea din 07 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care s-a respins, cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

Cu referire la pretenția reclamantului Anatolie Starîș cu privire la constatarea faptului încălcării drepturilor prevăzute de articolele 6 și 13 a CEDO și articolul 1 al Protocolului 1 Adițional la CEDO, prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul relevă că, instanța de fond corect a constatat încălcarea art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 Adițional la CEDO, ca urmare a neexecutării hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, Colegiul reține că, CtEDO a menționat că, dreptul de acces la justiție garantat de art. 6 alin. (1) CEDO, ar rămâne iluzoriu dacă sistemul legal intern al statului ar permite ca o hotărâre definitivă și obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul uneia dintre părți. Este de neconceput ca articolul 6 CEDO, să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților, proceduri care sunt echitabile, publice și se desfășoară într-un termen cât mai scurt cu putință, fără a proteja executarea hotărârilor judecătorești.

Instanța de recurs menționează că, în interpretarea articolului 6 CEDO, executarea unei hotărâri judecătorești trebuie privită ca parte integrantă a unui proces. Chiar dacă putem admite că statele contractante, în anumite circumstanțe excepționale, în limitele marjei de apreciere care le este oferită de Convenție, în materia reglementării folosirii bunurilor, pot interveni într-o procedură de executare a unei hotărâri judecătorești, o asemenea intervenție nu poate avea ca efect împiedicarea, invalidarea sau întârzierea executării, cu atât mai mult acestea nu pot repune în discuție problema fondului acestei hotărâri.

Conform art. 2 alin (1-2) al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).

Instanța de recurs indică că, prin hotărârea din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău (f.d.56-57 vol. I), Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să-l asigure pe Anatolie Starîș și pe membrii familiei sale, cu spațiu locativ, conform normelor stabilite de legislație. Respectiv, prin hotărârea irevocabilă menționată supra, Anatolie Starîș a obținut dreptul la spațiu locativ potrivit normelor în vigoare.

La fel, conform Raportului prezentat de executorul judecătoresc Oleg Ungureanu, la 17 februarie 2012, în cadrul biroului executorului judecătoresc Oleg Ungureanu a parvenit documentul executoriu nr. 3-992/11 din 26 mai 2011, emis de Curtea de Apel Chișinău, privind obligarea Consiliului municipal Chișinău de a-l asigura pe Anatolie Starîș și pe membrii familiei acestuia, cu spațiu locativ, conform normelor stabilite de legislație, iar prin încheierea nr. 026-620/12 din 17 februarie 2012 a fost primit spre executare, documentul executoriu și intentată procedura de executare, cu obligarea debitorului de a executa documentul executoriu (f.d.162-163 vol. I).

Colegiul relevă că, executorul judecătoresc a întreprins măsuri în vederea executării titlului executoriu, însă din răspunsurile Consiliului municipal Chișinău rezultă că, la moment este imposibilă executarea hotărârii judecătorești din lipsa spațiului locativ liber în mun. Chișinău, fapt generat de procesul de privatizare a fondului de locuințe, ceea ce a redus substanțial imobilele cu destinație locativă aflate în proprietate municipală, precum și lipsa mijloacelor financiare, necesare pentru construcția spațiului locativ, pentru executarea hotărârilor instanțelor de judecată privind asigurarea cu spațiu locativ a creditorilor urmăritori.

Respectiv, instanța de recurs conchide că, neexecutarea continuă a hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, inclusiv, în perioada invocată de reclamantul

Anatolie Starîș, prin prezenta acțiune, 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017, constituie o încălcare a dreptului reclamantului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și prezintă o violare a dreptului subiectiv al acestuia, garantat de art. 6 par. (1) CEDO.

Totodată, Colegiul relevă că, prin hotărârea din 20 februarie 2013 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a constatat faptul încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM, în beneficiul reclamantului suma de 2 000 lei, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral, 4 000 lei, cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul material, cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil hotărârii din data de 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, precum și suma de 178 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d.58-62 vol. I). Hotărârea din 20 februarie 2013 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a fost menținută prin decizia din 30 martie 2013 a Curții de Apel Chișinău (f.d.63-70 vol. I) și prin încheierea din 02 octombrie 2013 a Curții Supreme de Justiție (f.d.74-76 vol. I).

La fel, prin hotărârea din 15 aprilie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a admis parțial, cerere de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, s-a constatat încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din data de 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău și s-a încasat din contul bugetului de stat, în beneficiul lui Anatolie Starîș suma de 2 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu material (f.d.77-84 vol. I). Iar, prin decizia din 17 septembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 15 aprilie 2014 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care a fost respinsă acțiunea reclamantului (f.d.88-93 vol. I). Respectiv, prin decizia din 24 decembrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, s-a casat integral decizia din 17 septembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 aprilie 2014 a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, în partea încasării de la buget, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul lui Anatolie Starîș, a sumei de 2 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și s-a emis în această parte, o hotărâre nouă, prin care s-a respins pretenția cu privire la încasarea prejudiciului moral (f.d.94-100 vol. I).

Astfel, Colegiul indică că, încălcarea drepturilor lui Anatolie Starîș, garantate de art. 6 al CEDO a fost constatată prin hotărârile menționate supra, emise în cadrul acțiunilor înaintate de către acesta împotriva Ministerului Justiției al RM, cu obiect similar, și anume încasarea prejudiciului material și moral, în condițiile Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, ca urmare a neexecutării hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău.

Iar, în conformitate cu art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța

care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

De asemenea, instanța de recurs relevă că, reclamantul, Anatolie Starîș a invocat că, a înaintat la CtEDO o cerere cu privire la încălcarea art.6 al Convenției, și anume a dreptului la un proces echitabil. Iar, conform scrisorii CtEDO din 24 septembrie 2015, a fost informat că, la data de 24 septembrie 2015 CtEDO a adoptat hotărârea în cauza IAL TEXTAL AURICA S.A. c. MOLDOVEI și altele 60 cereri, printre care este și cererea reclamantului, care au fost conexe și comunicate Guvernului Republicii Moldova.

În acest context, Colegiul relevă ca neîntemeiat, argumentul instanței de apel precum că, neexecutarea documentului executoriu generată de lipsa spațiului locativ și a surselor financiare, nu constituie temei de a constata încălcarea drepturilor prevăzute de articolele 6 și 13 a CEDO și articolul 1 al Protocolului 1 Adițional la CEDO. Ori, o autoritate statală nu poate invoca lipsa fondurilor sau lipsa locuințelor pentru a motiva încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești (cauza Prodan c. Moldovei).

Cu referire la pretinsa violare a dreptului subiectiv al reclamantului Anatolie Starîș, garantat de art. 1 Protocolul 1 din CEDO, Colegiul reține că, conform jurisprudenței CtEDO (cauza Stran Greek Refmeries vs. Grecia din 9 decembrie 1994, § 59), o „pretenție” sau o „creanță” poate constitui un „bun” în sensul articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie.

Astfel, prin prisma acestui principiu, instanța de recurs apreciază că, hotărârea din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, prin care Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să-l asigure pe Anatolie Starîș și membrii familiei acestuia, cu spațiul locativ, este executorie și suficient de certă pentru a permite reclamantului de a invoca, în mod întemeiat că, prin neexecutarea hotărârii menționate, este privat de un bun, în sensul art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

Respectiv, Colegiul conchide că, prima instanță corect a constatat încălcarea dreptului garantat de art. 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție, în privința lui Anatolie Starîș, prin neexecutarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău.

Cu referire la pretenția reclamantului Anatolie Starîș privind încasarea sumei de 105 000 lei, cu titlu de prejudiciul material, pentru perioada de neexecutare, 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017, instanța de recurs reține următoarele.

Conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Iar, conform prevederilor art. 14 alin. (2) Codul civil, se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

Instanța de recurs relevă că, reclamantul Anatolie Starîș și membrii familiei lui, din cauza neexecutării hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, a fost nevoit să ia în locațiune un spațiu locativ, și anume xxx.

Astfel, spațiu locativ indicat mai sus a fost închiriat de reclamant prin încheierea contractului de locațiune din 25 decembrie 2012, prelungit tacit de părțile contractante, cu încă 2 ani din data expirării acestuia, cu o plată lunară de 2 000 lei (f.d.23-24 vol. I), prin încheierea contractului de locațiune din 18 mai 2015, pe un termen de pînă la 18 mai 2017, cu o plată lunară de 3000 lei (f.d.25-26 vol. I) și prin încheierea contractului de locațiune din 02 ianuarie 2017, pe un termen de pînă la 02 ianuarie 2018, cu o plată lunară de 3 500 lei (f.d.27-28 vol. I).

La fel, instanța de recurs indică că, contractele indicate mai sus au fost înregistrate la Direcția de Administrare Fiscală Ciocana (f.d.130- 135 vol. I), iar conform ordinelor de încasare anexate la materialele cauzei, au fost achitate impozitele pe venit, aferente operațiunilor de predare în posesie și folosință a locuinței închiriate - xxxx (f.d.30-36 vol. I).

Totodată, instanța de recurs relevă că, deși Anatolie Starîș are viză de domiciliu la adresa xxxx, prin hotărârea din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, s-a constatat cine este proprietarul imobilului, în care acesta are viză de domiciliu, precum și faptul că, reclamantul nu dispune cu drept de proprietate de careva imobil și că acesta nu a participat la privatizarea locuințelor.

În aceste circumstanțe, ținînd cont de faptul că, s-a constatat că, prin neexecutarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, reclamantului Anatolie Starîș i-au fost încălcate drepturile subiective, garantate de art. 6 CEDO și art. 1 Protocolul 1 la Convenție, fiind nevoit să închirieze un alt spațiu de locuit și pe cale de consecință, să suporte anumite cheltuieli pentru plata chiriei, instanța de recurs constată că, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu material, în mărimea sumei achitate cu titlu de plată pentru chirie, în perioada de referință, de la 01 ianuarie 2014 pînă la 01 mai 2017.

Conform calculului prezentat de reclamant, pentru închirierea xxx, în perioada 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017, a suportat cheltuieli în sumă de 105 000 lei, și anume în perioada 01 ianuarie 2014 - 01 iunie 2015=17 luni X 2 000 lei lunar = 34 000 lei, în baza contractului de locațiune din 25 decembrie 2012; în perioada 01 iunie 2015 - 01 ianuarie 2017 = 19 luni X 3 000 lei lunar = 57 000 lei, în temeiul contractului de locațiune din 18 mai 2015 și în perioada 01 ianuarie 2017 - 01 mai 2017 = 4 luni X 3 500 lei lunar = 14 000 lei, în baza contractului de locațiune din 02 ianuarie 2017.

Astfel, Colegiul indică că, prima instanță corect a dispus încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Anatolie Starîș suma de 105 000 lei, cu titlu de prejudiciu material.

Cu referire la pretenția reclamantului, Anatolie Starîș cu privire la încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, a sumei în mărime de 100 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, instanța de recurs conchide că, suma pretinsă este una exagerată.

Conform art. 2 alin. (3) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii

judecătorești, prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăția instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare.

Art. 2 alin. (6) al Legii citate supra, statuează că, mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Iar, art. 4 alin. (1) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, prevede că, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției al RM.

Totodată, conform art. 1422 alin. (1-2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial

Astfel, cu referire la cuantumul prejudiciului moral, Colegiul relevă că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că, indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca, partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Respectiv, în litigiu dedus judecății, acordarea sumei de 100 000 lei, ar înlătura caracterul de „satisfacție echitabilă” al despăgubirilor și nu ar atinge scopul și finalitatea prevăzută de lege. Ori, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, se i-a în considerație interesul sporit, pe care l-a avut sau îl are reclamantul în executarea hotărârii judecătorești, al cărui beneficiar este.

De asemenea, instanța de recurs indică că pentru a stabili cuantumul prejudiciului moral urmează a fi luat în considerație durata neexecutării hotărârii judecătorești. Iar, în litigiul dedus judecății, reclamantul Anatolie Starîș a solicitat repararea prejudiciului moral, cauzat prin neexecutarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017.

La fel, instanța de recurs relevă că, prin hotărârea din 20 februarie 2013 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, pentru neexecutarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 25 decembrie 2012-01 ianuarie 2014, a fost dispusă încasarea prejudiciului moral, în mărime de 2 000 lei.

Respectiv, Colegiul menționează că, instanța de fond a apreciat corect că, suma de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, este suficientă pentru acoperirea prejudiciului, cauzat prin neexecutarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău, în perioada 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017. Or, suma de 5000 lei este suficientă pentru acoperirea diferenței de prejudiciu, cauzat prin neexecutarea continuă a documentului executoriu, pentru perioada de referință.

De asemenea, Colegiul relevă că, pentru perioada 01 ianuarie 2014 - 01 mai 2017, prin hotărârea primei instanțe i-a fost acordat prejudiciul material în sumă de 105 000 lei, fapt ce influențează asupra prejudiciului moral cauzat prin neexecutarea hotărârii din 26 mai 2011 a Curții de Apel Chișinău. Ori, reclamantului i-au fost compensate cheltuielile cauzate prin neacordarea spațiului locativ.

Cu referire la pretenția reclamantului Anatolie Starîș, privind încasarea sumei de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și a sumei de 273 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, Colegiul menționează următoarele.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Astfel, reclamantul Anatolie Starîș a suportat cheltuieli de judecată, pentru multiplicarea copiilor de pe înscrisurile anexate la cererea de chemare, în sumă de 273 lei, conform bonului de plată anexat la materialele cauzei (f.d.2”a” vol. I).

Totodată, în conformitate cu art. 96 alin. (1 - 1¹) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța de recurs indică că, conform ordinului de plată seria YL nr.660353 din 25 aprilie 2017, reclamantul Anatolie Starîș a achitat în contul Biroului Asociați de Avocați „Garant”, suma de 3 000 cu titlu de plată a serviciilor juridice prestate de avocatul Culeac-Reul Natalia (f.d.121 vol. I).

La determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate în speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile special necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp

impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză.

Prin urmare, ținând cont de gradul de complexitate a prezentei cauze, modul în care cererea de chemare în judecată au fost pregătite pentru depunerea în instanță, timpul necesar pentru întocmirea cererii de chemare în judecată, ședințele de judecată la care a participat avocatul, și anume 4 ședințe de judecată, instanța de recurs apreciază că, cheltuielile de judecată pentru prima instanță, în mărime de 3 000 lei sunt necesare și rezonabile.

Respectiv, Colegiul conchide că, prima instanță corect a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul lui Anatolie Starîș, suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și suma de 273 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Distinct justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Astfel, instanța de recurs conchide că, hotărârea instanței de fond conține o apreciere amplă a circumstanțelor de fapt și a temeiurilor de drept, ce a determinat definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției adoptate.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, iar prima instanță corect a soluționat prezenta cauză civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de Anatolie Starîș, se casează decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 07 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 Adițional la CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Anatolie Starîș.

Se casează decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 07 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Starîș împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău și executorul judecătoresc Oleg Ungureanu cu privire la constatarea încălcării art. 6 și 13 CEDO, art. 1 al Protocolului nr. 1 Adițional la CEDO, repararea prejudiciului material și moral cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Valeriu Doagă

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nina Vascan